

Çāk. Ch. 63, 6. Spr. 2324. RĀGĀ-TAR. 3, 198. ÇUK. in LA. (II) 37, 18.
 अर्थेषु मूढः: Spr. 4780. PĀNKAT. 243, 18 (wo wohl चतुर्था अर्थेषु मूढः zu
 lesen ist). व्याप्तिक्रमानयोर्मूढः मेरे सदशयोस्तप्यो: BHATT. 6, 119. die Er-
 gänzung im comp. vorangehend: प्रतिपत्ति० ČIc. 9, 77. इति कर्तव्यता०
 HIT. 43, 10. विचार० RAGH. 2, 47. HIT. 136, 10. Vgl. अग्नि०, दिक्षूढः. — c)
 besinnungslos, ohnmächtig: = मूर्क्ष्ट AK. 3, 4, 14, 85. H. an. 3, 287. MED.
 t. 143. = विचेष्ट TRIK. 3, 3, 118. = तन्त्रित H. an. 2, 130. MED. dh. 3
 (तालित gedruckt). — d) dumm, thöricht, einfältig AK. 3, 1, 48. 3, 4, 26,
 97. TRIK. H. 332. H. an. MED. HALĀJ. 2, 181. M. 3, 249. 7, 30. MBH. 3,
 2250. 3050. 15698. 5, 6004. fg. (मूर्क्ष्ट). R. 1, 53, 27. 60, 17. 3, 53, 20.
 KUMĀRAS. 6, 55. VIKR. 32, 15. SPR. 390. 1327. 1833. 2364. 2846. 3022.
 3636. 4559. 4567. 4732. 3106. 3336. VARĀH. BH. 21, 2. VID. 70. 110. KA-
 THĀS. 3, 52. 39, 192. 49, 12. 152. मूर्क्ष्ट० 61, 18. PĀNKAT. 38, 12. मूर्क्ष्टम
 SPR. 1693. 4888. — e) Verwirrung hervorrufend, verwirrend: विशेषा०
 शात्ता घोराश मूढाश (= मोक्षनन्दनकाः) GAUDĀP. SĀMKHJAK. 38. VP. bei
 MUH. ST. 4, 34. नास्ति विशेषः शात्तघोरमूजलादिद्वपो यत्र Schol. zu KAP.
 3, 1. — f) Bez. einer Stufe im Joga: चतुर्थानं तितसमुच्चित्प्रसाध्ये भूमि-
 त्रयम् Verz. d. Oxf. H. 229, a, 41. — g) m. pl. Bez. der Elemente im
 SĀMKHJA TATTVAS. 16. — h) त्रिमूढः und त्रिमूढः n. eine best. Art der
 Posse BHĀR. NĀTJAÇ. 18, 118. 125. — मूढः wohl fehlerhaft für मूत SUÇR.
 1, 158, 13, für मूड 2, 310, 6. Vgl. मूहामृष, मैथ.

— caus. *irre machen, verwirren, des klaren Bewusstseins berauben, bestören; in Unordnung bringen*: मोक्षयति, ब्रह्ममुक्त्, मोमुक्त् RV.10,162,
 6. चित्तानि AV.3,2,2. शास्त्राणि ९,८,१७. यज्ञम् CAT. BR.3,2,३,१. १४,५,२,१३.
 प्राणादानी ४,१,२,१९,८,४,२,११,३,३,१३,१३,२,१,७. मातेवाना मोमुक्तदग्रथे-
 यम् ĀCV. CR.8,14. KATH.23,8. तांते संपर्दे मोक्षयति CĀNKH. BR.23,4. KAU.८
 १२३. — स तु तं पितरं दस्त्रा मोक्षयामास मायया MBH. 1, 3995. शराजलेन
 महता मोक्षयन्कैरचीं चमूम् ५४७.३, २७९४. १२१५३. १२९९०. ४, २६६. १३, ५३४.
 R. ६, ७, ६. SPR. 933. ३३९६. KATHĀS. ३७, ५८, ३९, १६८. ७२, ३४२. RÍGA-TAR. ३,
 ४३७. MĀRK. P. ८१, ६६. व्यामिश्रेष्ठ वाक्येन बुद्धिं मोक्षयसीव मे BHAG. ३, २.
 मुनीनो मोक्षयन्मनः PANĀK. १, १४, ५६. med. MĀRK. P. ३१, ७७. मोक्षित MBH.
 १, ११५३. ३, २२८७. fg. २३६०. १३, ५३४. DĀC. १, १२. R. ३, ४९, ३०. SPR. १७३२.
 किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोक्षितः BHAG. ४, १६. ब्रह्मणः पदे
 HARIV. ११६१०. डुःखेन MBH. ३, २७७४. राघवोभेन R. २, ७२, १४. मद्^० M. ११,
 १६. विश्वामित्रात्मा^० R. १, ५५, १. काम^० MBH. १, ७७२८. R. ४, १, ४४, २, १८, ३,
 ३५, २२. लोभ^० SPR. ३२८०. डुक्षितस्त्वेह० KATHĀS. ४४, ११०. अग्र^० MBH. ३,
 २९६१. १५६८५. RÍGA-TAR. ३, ३५२. ३७४. यथाधानं मोक्षयते भयाप den Weg
 verirren so v. a. auf einen Abweg führen MBH. ३, १७७६.

— intens. in grosser Verwirrung sein: मोमुच्यमाना MBh. 3, 402. 4,
801. — Vgl. मोमघ.

— व्यति, partic. °मूरु überaus verwirrt: इन्द्रपैर्व्यतिमूरुत्मा HARI.

— **stören** nach —, mit Jmd verwirrt werden. — die klare Einsicht ver-

— अभि ohnmächtig werden Su. 2, 473, 9.
 — व्या, partic. °मृद् verwirrt, bethört, irre geleitet Râga-Tar. 3, 165.
 4, 609. Vgl. व्यामोह. — caus. verwirren, bethören, irre leiten, behexen:
 व्योपकृत मां तत्र निपत्न्ये (धारा): उन्हें भवि MBh. 3, 12138. 8, 1197.

Schol. zu BHATT. 8, 63. °मोक्ष KULL. zu M. 2, 213. 9, 290. घनान्यकार-
व्यामोक्षित PANKAT. 129, 8. कतकवचनव्यामोक्षितचित् 199, 1. ed. orn. 41, 18.

— उद्, partic. उन्मुक्ति *irre geworden* SIDDH. K. zu P. 1,1,28. — Vgl. उन्मुक्ति.

— निस् caus. verwirren: श्वो प्राणान्प्राणिनामतकाले कामक्रोधी प्राप्य (= प्राप्य Schol.) निर्भाव्य कृति MBh. 12, 9323.

— विनिस् in विनिर्मुत्रप्रतिति MÄRK. P. 132, 34, wo aber वि० in वि० + निर्मृत् hand irritus zu zerlegen ist.

— पार *irre* —, verwirrt werden, *irren*, fehl gehen (in übertr. Bed.):

हृं तु चित्पवेव परिमुक्त्यामि केवलम् MBh. 4, 1404. 14, 40. med.: स्वभा-
वमे के कवयो वदति कालं तथान्ये परिमुक्त्यमानाः C̄VETĀCV. UP. 6, 4. तत्र
मे वुद्धिर्त्रैव विषये (so die ed. Bomb. st. विर्मर्द) पारमुक्त्यते (am Ende
eines Cloka!) MBh. 13, 5682. R. 4, 16, 50. partic. °मूळे verwirrt: तत्र
स्पर्शे स्पर्शे मम हि परिमूढिन्द्रियगणः UTTARARĀMAK. 17, 4. Vgl. परिमो-
क्त्यन्. — caus. med. P. 1, 3, 89. VOP. 23, 58. verwirren BHĀTT. 8, 63. act.:
राजानं परिमोक्त्य R. GOR. 2, 8, 52. कर्माणि KAU. 133. किं तु स्विदेत-
त्पततीति सर्वे वितर्क्यतः परिमोक्तिः स्मः MBh. 1, 3571. 12, 450. °मा-
नसा R. 3, 66, 15. तत्र संतत्सरं पूर्णं बधाम परिमोक्तिः । गङ्गा शिरमि
देवस्य विसृता वेगवाहिनी ॥ R. GORR. 1, 43, 8. स्मृतिमतो ऽत्र चत्वार-
स्वप्त्युपरिमोक्तिः kein klares Bewusstsein habend HARIV. 1233. Vgl.
परिमोक्तन्.

— *प्रे* verwirrt werden, das klare Bewusstsein verlieren: अन्यामन्या
धनावस्थो प्राप्य वैशेषिको नरा:। असंतुष्टः प्रमुक्तिं संतोषं यत्ति पाप्त-
ता:॥ Spr. 3302. ohnmächtig werden SuCr. 1, 233, 10. MBh. 1, 996. par-
tic. 1) °मुग्ध a) kein klares Bewusstsein habend, ohnmächtig UTTARA-
RĀMAK. 122, 3. MĀLATĪM. 149, 7. — b) überaus reizend (vgl. मुग्ध) PĀNKĀR.
3, 10, 17. — 2) °मूढ़ verwirrt, kein klares Bewusstsein habend MBh. 13.
3083. अस्त्वतेऽः° HARIV. 10708. MBh. 1, 6467. 3, 15680. UTTARĀRĀMAK.
118, 7. °संज्ञ R. 2, 83, 19. प्रमूढ़ो भूत्प्रजासर्गे MBh. 3, 12801. bethört,
thörlicht MUNP. UP. 1, 2, 10. Spr. 1493. प्रमूढ़ भुवने भूषण् aus seinen Fu-
gen gekommen MBh. 3, 14573. Vgl. प्रमोहृ. — caus. verwirren, des kla-
ren Bewusstseins berauben MBh. 3, 14573. °मोहित 15687. 6. 2535.
Vgl. प्रमोहृn f.

— विप्र caus. in *Verwirrung bringen*: ततः मर्वा दिशो राजसायकी-
र्विप्रमोहयन् MBh. 8,3162. °मोहित verwirrt, kein klares Bewusstsein
habend 1. 5079

— संप्र in *Verwirrung gerathen* MBh. 3, 2612. 12, 2440. तस्यात्मा सं-
प्रमुच्येत् sich verfinstern Spr. 3183. partic. °मूढ् verwirrt, in *Verwirrung*
gerathen MBh. 3, 1869. ततः सर्वं भवति संप्रमूढ् 12, 2786. Vgl. संप्रमोहृ.
— caus. *Jmd verwirren, des klaren Bewusstseins berauben* MBh. 13.
1000. P. 221.

883. R. 3,63,9. अस्ति रामा वरुणिष्ठ एव अस्ति देवताः पूर्वे एव

— प्राति caus. verwirren AV. 3, 2, 5 (प्रातिलभवत्ता R.V.).
 — *vi in Verwirrung gerathen, das klare Bewusstsein verlieren*: क्व-
 यमेतदिमुक्त्यामः सदेवासुरमानवम्। ब्रग्दु द्वूतमात्मा च कथं तस्मिन्वदस्व
 नः || JÁÉN. 3, 118. BHAG. 2, 72. R. 2, 23, 12. यावदेव मे चेतो न विमुक्त्य-
 ति R. GORR. 2, 3, 20. 3, 68, 55. SUÇR. 2, 464, 4 (*ohnmächtig werden*). मु-
 नयोऽपि विमुक्त्यति KATHÁS. 20, 134. BHAG. P. 1, 10, 10. भवान्कत्पाव-
 कलपेष न विमुक्त्यति कर्किचित् 2, 9, 36. 5, 13, 7. Verz. d. Oxf. H. 29, a, 22.